

Gyökeres Emese: Az élet hullámain

Látni a jót, megfogni, érezni,
Olykor ezer sebből vérezni.
Feledtetni bánatot, kötözni sebeket,
Elúzni a bút, törölni a könnyeket.
Háborúba menni, csatákat elbukni,
Kiállni magunkért s néha elfutni.
Védtelenné válni, majd védelmezővé,
Pártfogoltunk erejétől dermedni kővé.
Szerelmesnek lenni, lelkekben csalódní,
Dönteni, melyik a hamis, melyik a valódi.
Szeretet mámorától lerészegedni,
Adni ha van, ha nincs akkor kérni.
Rettegni mindentől és semmitől se félni,
Feladni a hitet s a legjobbat remélni.
Hazudni dolgokról, őszintének lenni,
Titkolni mások előtt s mindent elmesélni.
Elbújni a világ elől és megmutatkozni.
Mindennel foglalkozni, rémesen unatkozni.
Küzdeni, harcolni, félvállról venni,
Bántani, sebezni, boldoggá tenni.
Kiállni barátért, majd hátba döfni,
Ellenségekkel szoros békét kötni.
Bátornak lenni, erőtlenné válni.
Padlót fogni s olykor a föld felett szállni.
Némán állni, majd néha felszólalni,
De mindenekelőtt élni s csak azután meghalni.